

Burzyńskiego Zbigniewa

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Goćław

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1977

Opis

Zbigniew Józef Burzyński (1902-1971) - pilot i konstruktor balonowy, kapitan WP. Podchodził spod lwowskiej Żółkwi, ukończył Korpus Kadetów w Krakowie i Szkołę Podchorążych Artylerii w Poznaniu. W 1922 roku ukończył Kurs Obserwatorów Aeronautycznych w Oficerskiej Szkole Aeronautycznej w Toruniu. Prawie do wybuchu II wojny światowej pracował w Centralnych Warsztatach Aeronautycznych w Legionowie, specjalizując się właśnie w budowie balonów. Był zwycięzcą - wraz z Franciszkiem Hynkiem - międzynarodowych zawodów balonowych o Puchar Gordona Bennetta (1932, 1933 i 1935). Ustanowił trzy międzynarodowe rekordy balonowe: w 1935 roku przeleciał 1650 km a także odbył lot trwający 57 godzin i 54 minuty a w roku następnym pobił rekord wysokości, osiągając 10 853 metry. Okres okupacji hitlerowskiej spędził w obozie jenieckim, do którego dostał się już na początku X 1939 roku. Od 1955 roku był starszym asystentem Katedry Budowy Lotnisk Politechniki Warszawskiej i cały czas aktywnym baloniarzem, w 1960 roku odbywając swój setny lot balonem wolnym. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Wojskowy na Powązkach, kwatera 14C, rząd V, miejsce 14.

Ciekawostki

Przed wojną planowano na tym terenie zbudować lotnisko międzynarodowe, jednak strefa lotów została zbombardowana w 1939 przez Luftwaffe. Po wojnie lotnisko odbudowano jako sportowe, służące Aeroklubowi Warszawskiemu. W 1971 zapadła decyzja o budowie tu osiedla i w 1976 lotnisko przestało istnieć. Ulica powstała pod koniec lat 70 na nowo planowanym osiedlu.

Stan obecny:

Bloki osiedla Goćław. Powstały między 1977 a końcem lat 80 wg proj. Tadeusza Mrówczyńskiego. Na budowę osiedla rozpisano konkurs międzynarodowy, w którym brali udział architekci ze stolic państw socjalistycznych. Konkurs, rozstrzygany w 1972 w Kazimierzu, wygrały ekipy z Belgradu,

Moskwy i Warszawy (Bogusław Chyliński, Jacek Jedynak, Andrzej Skopiński i Jerzy Skrzypczak). Opracowaniem osiedla na podstawie zwycięskich prac zajął się T. Mrówczyński. Na 225 hektarach lotniska zbudowano 4 części osiedla. W 1977 uzbrojono teren, a pierwsi lokatorzy wprowadzili się w 1979 na teren Orlika. Osiedle przeznaczone jest całościowo dla ok. 40.000 osób.

Data nadania nazwy: 1977.12.05. Pierwotnie ulica znajdowała się tuż za Kanałem Gocławskim, na wysokości dzisiejszej ul. J. Bukowskiego. 1998.03.02, w związku z uporządkowaniem nazewnictwa ulic na Gocławiu, została przeniesiona w obecne miejsce.
